

පුතුව ලියූ කවි
යටියන පුෂ්පකුමාර ගුරීන්ගේ
පහන් ටැෂ් කවි සරණියෙහි.

සත් සමුදුරන් වතෙරයි පුත කිරි සුවඳමයි තවමත් මට නැතිමුත් සිනා නෙත් ඉදිරියේ හිනි මුව වදන් මී සවනන	සිටින්නේ දැනෙන්නේ පිපෙන්නේ පිරෙන්නේ
සිටියත් ඇත ලඟ මෙහි මට සොම්නස නුඹේ අප හඳු කවදද මගේ පුතු ජය ටැෂ් විදිනයි හදේ සහසක් මල්	දැනෙන්නේ සහසවන්නේ පහින්තේ පිපෙන්නේ
ගුවනට නැගෙනවිට ඇතිවුණා විරහ සොම්නස ලෙසින් අද මුවගෙහි පිපෙන කැමරා ඇසක් කී තොරතුරු දැකිය පුංචියි පුතේ ලොව පවුලක් විලස	දුක දැක හැක වික
මෙගොඩේ තවම පුදින මල්වල නොවිඳිති විඳිය යුතු කිසිවෙක් ලෙස නොසිතා විවැනි දූෂ කහවණුවට මිනිසෙක් වෙයන් ලෝකෙට වැඩ ඇති	සුවඳ සුහඳ නොවැඳ නොමඳ
ලෝකය තමන් වෙත කළ හැකි පරිදි හැම ඉඟියම, මිනිසත් බව තිබිය හැමටම කිලිණා කරමින් හිනි සිහන අඛිසෙස් ලබනු මැන අපගේ ලොවෙහි	හතු යුතු මුතු පුතු
නුඹ, මා උපත ලද මේ ලක් පොළව දැඩිවුණු යුගය අමතක කළ යුතු ද ගරු බව රැකෙන අයුරින් වීහි ලොව ඉදිරියේ වැජඹිය යුතුය	මත නැත අපරිමිත පුත
කැන්ගරු දේසයේ පරිසරයට වැඩුණත් දැනට අඹු දරුවන් සහ අතිතයේ පුතා සිතිවිලි මත මඟ ඉදිකරනු මැන වයමින් හෙළ	අනුව ගොනුව තැනුව තනුව

කඳුළු නටබුන්....
නුවන් මධුමාලි
ඉබ්බාගමුව මධ්‍ය විද්‍යාලය.

කඳුළුනටබුන් පිරුණු දේසෙට
ඉරක් පායනවා ඇති....
විහිරා කිරණින් කැකුළු කුසුමන්
තවත් පුදිනවා ඇති....

දුරක ගිය දරු පැටවි වනතුරු
මවක් මග බලමින් ඇති....
දොරකඩින් වන විභග ගී හඬ
සදහටම ගොළු වී ඇති... ..

වියෝගින්තෙන් දැවෙන හදවත්
ඔහේ ඉකිබිදිමින් ඇති....
පියාඹා ගිය අතීතය දැක
දහස් වර මියැදෙනු ඇති....

විසිරුණු පෙති
ජයසේන කොඩිතුට්ටු
වත්තල-ශ්‍රී ලංකා

වදනළ පරිදි බුදු හිමි පිරිනවී දවසේ
බැබලේ බුදු සසුන ලක්දිව අද දවසේ
සිරිලක නව වරක් සසුනට පිදුවාසේ
කැප වෙමු අපිත් රැකගන්නට රට නොලසේ

තෙරුවන් ගුණය හඳු තුළ අපෙ හිනි රන් දා
ගුණ දම් පුරමු දහමට බැති සිත බන් දා
පෙර කළ පිනෙන් මිනිසත් බව ලද හිත් දා
සසරින් ගොඩ යන්න හැකි වෙයි නැත බාදා

ආමිස පිදුම් පිං සපුරා ගන්න හොඳයි
පිලිවෙත් පුරන්නට මුල් තැන දිය යුතුමයි
කාලය කෙටියි අත ඉක්මන් කළොත් හොඳයි
නැති නම් ඉතින් සසරේ දුක තව ලියලයි

සත සිත දහම වෙත නිරතුරු සබැඳේවා
මෙත සිත පිරි බුදු බැතිගෙන් පිබිදේවා
නැත ලොව කිසිත් තිර ලෙස විය වැටෙන්නේවා
අතහැර සියළු දේ නිවනට ළං වේවා

ඩී.ඩී. උපහාර
ජගත් චේතසිංහ

දෙස බස රැසට පළ කොට හිබදවම මුතුහර පැළඳ සැරසු සරසවිය සුරපුර රැගෙන සාහිත කැරවෙකුගෙ ගුවනට ඇදුණි ඩී ඩී ගුණ සුවද	පෙම ළුම නම දුම
පන්තිද ගැටුණු හැම දේමක් ඔබ ඩීහි කළේ මහ ලේඛක සද බැස හිනින් අද දිනයට පාළිය තවම මේ මෙල්බන්	රසබරය පිරිවරය දෙවසරය පුරවරය.
සිංගරු සිරිත ලියැවී පත් ඉරු නෝවිම්ගෙ සිරගෙයි දිනපොත අන්තිම උපන් දින සාදය දුටු සිංගම් කැරගෙ මළගම කළ වීළි	අස්සේ ඔස්සේ පස්සේ බැස්සේ
ලේඛණ කලාවට හරබර නැවෙන කෙනකු සිටියේ වී ඔබ පා රැදුණු කස්තිරමෙහි කවිච්ඡන් නොමැත නැග වී	කතාවට විලාසෙට ලතාවට වේදිකාවට
නවකාවයෙන් ලියැවුනි හැම සංවාදයට තුඩුදුනි හැම හෙළ ලිවී සැරිය තුළ ඔබ ඇති කළ අමතක නොවෙනු ඇත ජීවත් වන	වදනක්ම වැකියක්ම දැක්ම තෙක්ම
හෙළබස පුබුදු කොට සාහිත අමොද ගරු බුහුමනට පත් කළ ඔබෙ පැසුණු සාහිතවේදියාණනි අද සැවොම ඔබෙ නම රැගෙන යනු ඇත අන් සැමට	රසින් හිසින් විසින් උසින්
ඔබ පිරිවැරැව පිරිවර ඔබෙ රසපත් ඉරුව ගැන විමසන බව සැරසරන විට මතුදින මහගත් කැරව යළිවනු මැන	වියෝවෙහි හිසාවෙහි දයාවෙහි පියාණනි

රන්කහවනු
බණ්ඩාර කුමාරනායක

වක හිරු වලිය යට වක සද රටවල් දෙකක මහ මුහුදයි සද අති රැට පෙම් සිහිවිලි සිත දැවෙනවා ඔබ සිහිවී	වලිය යට මායිමට නැගෙන කොට විටින් විට
පුන් පෝ දාට පන්සල් මලුවේ රන් බෝ පත් සැලෙයි තාලෙට සද කැන් වැටේදීදී අතරින් දල සිහි වෙනවා තාම රැය ගත කල	රුසිරු හි මියුරු සිදුරු අයුරු
ජීවන ගමනෙ ජය ටැබ පසු කරන වෙන් වී මා හැදුන මා දැඩි කරපු ආවත් මෙලස රන් කහවනු හොයන ඔබෙරැව සොයන යටිසිත දැඩිකරම්	ලෙසින් දැයෙන් ලෙසින් සැනෙන්
පින්සල අරන් සිත වම් කල රුවක් ඔබ රැව මැවී මා අසරන කරන දුක හුරු පුරුදු මා නොවැටී පුරුදු වීම් ඔබ සොයා ජය මවතෙ දොරට	ලෙසින් බැවින් ලෙසින් ඇරන්

ආචර්ජනා
ජයසේන කොඩිතුට්ටු
වත්තල-ශ්‍රී ලංකා

තරහ නෑ මං ඔබත් වීක්කල
වරද කොතැනද නොවැටෙන්නේ
ළපටි හිත මගෙ පුංචි සිංදියෙ
අතරමං විය පෙම් සුවඳ ළඟ

සුවඳ දැනුනා සසර හුරු ලෙස
හිතට වැදුනා රැව නුදුටු පෙර
සුවය රැඳුනා දූෂෙ හිනැහුනු
සිහින මැවීවා ගන්න ඔබ අත

නෑඹුලේ පිපී පෙම් කුසුම මගෙ
පරවුනා නුඹේ කුරුරු හියඟින්
හද වෙරළෙ නොනැවතී බිඳෙනා
ඉකි ගසන රළ අපමණයි

තුරුළු කරගෙන කඳුළු පිරි හිත
සමු ගනිමි යළි නොවින්නට ගම
සුන්දරයි අති සුන්දරයි පෙම
අත් හැරීමේ මනු දහම ළඟ

වක දෙයක් මට තවම බැර විය
මකන්නට නුඹේ මතක විතිය
විදා පෑ සෙනෙසේ නාමෙන්
වරක් දුටුවොත් නුඹව විසපත්

**පිහිටි
විදාව**